

lagt, maa jeg bede om Undskyldning paa Færingernes Vegne, thi vi maa huske paa de ulidelige politiske Forhold, der have hersket her i mange hundrede Aar, først dem, jeg allerede har paapeget, og dernæst at Færingerne i flere hundrede Aar have levet under Monopolhandelen, hvis Bestemmelser vare saa strenge, at jeg, for blot at nævne et enkelt Eksempel, skal anføre, at naar en færøisk Bonde blot havde handlet et Par Vanter til et Par Skillings Værdi bort til en Hollænder, saa havde han forbrudt sin Gaard og Grund. Det er selvfølgelig, at man under saadanne Forhold bliver varsom, agtsom og frygtsom. Det er hundrede Aar, siden vi mistede vort selvstændige Lagting, og vi kom derved fra Lagtinget ind under et Amtmandsnevælde, og da endelig dette afløstes, fik vi den nuværende Lagtingslov, som maaske blot ydermere stadfæstede Amtmandens Myndighed, og hvis Lagting ikke havde mere tilfælles med det gamle Lagting end Navnet. Det er derfor ikke til at undre sig over, at den politiske Selvstændighedsfølelse paa Færøerne ikke har været stor. Man maa snarere forbavses over, at den har kunnet eksistere og at der dog har været enkelte Mænd, der trods alt have turdet løfte Frihedens Fane højt.

Jeg vil da sige, at selv om det ikke skulde lykkes næste Aar at faa et genfødt, fritstræbende Lagting, tvivler jeg ikke om, at vi nu staa ved Døren til en ny Tid for Færøerne. Den højtærede Minister har anvist os Vejen og sagt, at der er farbart, hvor vi ikke havde troet det farbart før, og jeg føler mig overbevist om, at den Tid snart vil komme før eller senere, da Færøerne ville slaa ind derpaa. Det store, der er sket nu, er ikke det, at vi have faaet en fuldstændig Revision af Lagtingsloven, saaledes at vi kunne være tjente dermed, men hvad vi have faaet, er demokratiske Principper, paa Grundlag af hvilke enhver Mand paa Færøerne, der har fyldt 25 Aar og er raadig over sit Bo, kan tage Regeringens Tilbud under Overvejelse, fremsætte sin Mening derom og faa dem gennemførte paa Lagtinget efter Ønske. Jeg mener, at det har saa stor Betydning, at lagde man alle de Reforme, der ere gennemførte i de Aar, jeg har været Rigsdagsmand, sammen i en Sum, vil jeg sige, at det er intet af Betydning overfor dette ene, der nu sker.

Jeg vil i denne Forbindelse anføre, at Hovedgrunden til, at jeg slaar ind paa denne praktiske Vej, er, for at man oppe

paa Færøerne kan faa Forhold, hvorefter det er muligt at arbejde, arbejde hen til, at vi kunne faa en Lagtingslov, som Færøerne kunne være tjente med og Lagtingsmedlemmerne kunne arbejde med. Jeg er ikke saaledes stillet i dette høje Ting, at jeg er frit stillet. Det er absolut nødvendigt, at jeg først og fremmest tager Hensyn til Lagtingets Stilling, idet jeg, om jeg saa maa sige, repræsenterer Lagtinget. Jeg kan ikke, selv om jeg havde Lyst dertil, gaa hen i dette Ting og fremsætte selvstændige Forslag, saaledes som jeg mener, de skulle være. Hvis de færøiske Rigsdagsmænd skulde optræde paa den Maade, kunde man lige saa godt afskaffe Lagtinget. Jeg har da maattet vente, til dette Forslag kom frem. Jeg var Medlem af Lagtinget, da dette Forslag for 4 Aar siden blev behandlet. Der var den Gang slet ingen Udsigt til at faa demokratiske Principper gennemførte. Jeg stillede da end ikke noget Ændringsforslag og stemte heller ikke for Forslaget. Det kunde da se noget underligt ud, at jeg nu arbejder saa ivrigt for at faa Forslaget fremmet. Men netop efter det, der er fremsat af den højtærede Minister og de ærede Medlemmer, der have udtalt sig, vil man kunne forstaa, at det er mit Hjertens Ønske, at denne Sag fremmes.

Vi kunne jo i Aar holde 50-Aars Jubilæum for Monopolhandelens Afløsning paa Færøerne, saa ogsaa i den Henseende vil det blive et Mærkeaar for Færøerne, et Aar af stor Betydning, det vil blive Indledningen til en ny Tid. Jeg siger: Lad Færøerne selv erobre sig Friheden, vi skulle ikke komme dem i Forkøbet henede. Lad dem selv kæmpe sig frem til Friheden, saa at de kunne faa fuld Glæde og Nytte af, hvad de opnaa. Jeg vil sige en Ting endnu, at naar der fra Færøernes Lagting skulde fremkomme et Forslag, der gaar i frisindet Retning, og som man ønsker vedtaget henede, lad saa Rigsdagen her hellere give Færøerne for meget end for lidt. Thi Færingerne ere et sundt tænkende Folkefærd. Jeg er overbevist om, at de ville benytte Friheden vel. Det viste de i 1856, da vi fik den frisindede Frihandelslov. Paa Grundlag af den have de udviklet deres Handel og Skibsfart i en enestaaende Grad efter de Forhold, hvorunder de have arbejdet. Jeg er overbevist om, at det samme vil blive Tilfældet paa det administrative, kulturelle og økonomiske Omraade, hvis vi faa et fuldstændig frisindet Lagting. Færøerne skulde da nok godtgøre, at de forstaa at arbejde